

शाङ्गलिखित adj. von *Çaṅkha und Likhita verfasst*: धर्म *PARĪCĀRA* bei STENZLER, JĀG. S. VII.

शाङ्गायन 1) m. शा० patron. von शङ्ग *gaṇa* अष्टादि zu P. 4, 1, 110. N. pr. eines Lehrers und Autors, Verfassers eines Brāhmaṇa und zweier Sūtra, WEBER, Lit. 43. TS. PRĀT. 15, 7. Ind. St. 1, 18. 60. Verz. d. B. H. No. 110. 140. °ब्राह्मण Ind. St. 2, 288. fgg. pl. die Nachkommen oder Anhänger des *Çaṅkhājāna* Verz. d. B. H. 57, 4 v. u. Ind. St. 1, 393, N. 2. — 2) adj. (f. ई) zu *Çaṅkhājāna in Beziehung stehend* WEBER, Nax. 2, 392. — 3) n. *Çaṅkhājāna's Werk* ÂCV. GRHJ. 3, 4, 4. ÇĀṆKH. GRHJ. 4, 10. — Vgl. मकृ०.

शाङ्गायन्य m. patron. von शाङ्गायन *gaṇa* कुञ्जादि zu P. 4, 1, 98.

शाङ्गिक (von शङ्ग) m. Bearbeiter von Muscheln AK. 2, 10, 8. H. 910. Muschelbläser *GAṬAḬ*. im ÇKDr. — Vgl. शङ्गिक.

शाङ्गिन् m. patron. von शङ्गिन् P. 6, 4, 166, Schol.

शाङ्ग्य (von शङ्ग) 1) adj. a) aus Muscheln bereitet *SUÇA*. 2, 324, 17. — b) aus *Çaṅkha* gebürtig *gaṇa* शण्डिकादि zu P. 4, 3, 92. — 2) m. patron. von शङ्ग *gaṇa* गर्गादि zu P. 4, 1, 105.

शाचि m. Graupe, Grütze (*MAḬḬ*). VS. 23, 8.

शाचिगु adj. Bez. Indra's RV. 8, 17, 12. die Erklärungen der Comm. sind nicht annehmbar.

शाचिपूजन adj. desgl. ebend.

शाट m. und शाटी f. AK. 3, 6, 5, 38. Tuch, Binde, Zeugstreifen: लम्बशाट-पटावृत Spr. (II) 2901. Häufiger शाटी H. 675. शाटीमाच्छाद्य उपच्छाद्य R. 2, 32, 31. शाटीं परितः कथां परिवेष्ट्य 36. KUVĀLA. 105, b. Verz. d. Oxf. H. 258, b, 38 (wohl शाट्या zu lesen). शाटीव (st. dessen पटः 10, 15, 35) तत्तुषु BHĀG. P. 9, 9, 7. SADDH. P. 4, 20, b. 39, a (शाटी). स्नानं MBH. 13, 1485. MĀKĀ. 49, 11. Verz. d. Oxf. H. 85, a, 40 (falschlich °शाटी). शाटीपटिरम्, शाटीपटिकम् und शाटीप्रच्छदम् copulative Compp. *gaṇa* गवाश्चादि zu P. 2, 4, 11.

शाटक m. n. AK. 3, 6, 4, 38. dass. TRIK. 2, 6, 33. H. 675, Schol. KĀÇ. zu P. 4, 1, 36. रक्ता हि ज्ञायते भोग्यो नारीणां शाटको यथा Spr. 2581. KATHĀS. 53, 38. 43. 54, 105. 119. शिरस्स्वावद्धं 13, 187 (vgl. पटुक 190). शिरः° RĀGA-TAR. 6, 100. यत्नप° SUÇA. 1, 358, 15. 17. 359, 2. यत्न° 2, 47, 2. 53, 12. पटु° MED. η. 102. शाटिका f. dass. BHAR. zu AK. nach ÇKDr. Nach BHAR. im ÇKDr. ist शाटक m. n. auch = नाटकभेद.

शाटीय s. ताम्र°.

शाट्य 1) adj. aus *Çaṭa* gebürtig *gaṇa* शण्डिकादि zu P. 4, 3, 92. — 2) m. patron. von शट *gaṇa* गर्गादि zu P. 4, 1, 105. तिकादि zu 154.

शाट्यायन (patron. von शाट्य) 1) m. N. pr. eines Lehrers ÇĀṆKH. GRHJ. 6, 1. Ind. St. 1, 58. 233 fg. (Verfasser eines Gesetzbuchs). 5, 66. Verz. d. B. H. No. 322. R. ed. GORR. 2, 32, 42, v. 1. (s. S. 471, wo शाट्यायनगोत्र zu lesen ist). °ब्राह्मण Ind. St. 4, 4. °कौम TITHJĀDIR. im ÇKDr. pl. die Anhänger des *Çaṭjājāna* Ind. St. 3, 271. — 2) f. ई Titel einer Upani-
shad. Ind. St. 3, 325.

शाट्यायनक n. die Vorschrift des *Çaṭjājāna* ÂCV. ÇA. 1, 4, 13. LĪTJ. 1, 2, 24. Schol. zu KĪR. ÇA. 7, 5, 7.

शाट्यायनि m. patron. von शाट्य *gaṇa* तिकादि zu P. 4, 1, 154. ÇAT. Ba. 2, 1, 4, 9. 10, 4, 5, 2. Verfasser eines Gesetzbuchs Verz. d. Oxf. H.

270, b, 1 v. u. 279, b, 14.

शाट्यायनिन् m. pl. die Anhänger des *Çaṭjājāna* Schol. zu P. 4, 3, 105 und 2, 104, VĀRT. 26. LĪTJ. 4, 5, 18. ANUPADAS. 1, 8, 2, 9. 3, 2. 11. 4, 8. SĪJ. zu RV. 1, 105.

शाठ s. कठ°.

शाठर m. patron. SĀṆSK. K. 186, a, 5.

शाठायन s. u. शाठायन्य.

शाठायन्य m. patron. von शठ *gaṇa* कुञ्जादि zu P. 4, 1, 98. pl. शाठा-
यन्याः ebend.

शाठिन् s. u. कठशाठ.

शाठी Verz. d. Oxf. H. 85, a, 40 fehlerhaft für शाटी.

शाठ्य (von शठ) n. Falschheit, Hinterlist, heimtückisches Wesen AK. 1, 1, 3, 30. H. 377. MBH. 3, 4113. HARIV. 2103. R. 2, 23, 9. 3, 30, 25. MĀKĀ. 87, 5. KĀM. NĪTIS. 5, 14. 13, 43. ÇĀK. 121. Spr. (II) 367. 2738. 4580, v. 1. 4813. (I) 5228. VARĀH. BH. S. 15, 4. 68, 22. 98, 8. KATHĀS. 60, 204. RĀGA-TAR. 6, 29. VET. in LA. (III) 30, 4. वित्त° eine Unredlichkeit in Betreff des Vermögens, das sich ärmer oder reicher machen als man ist HARIV. 16218. WEBER, KRṢṢṢAÇ. 233. 278. fg. BHĀG. P. 5, 13, 11. 14, 26. 8, 16, 51. PĀNĀR. 3, 9, 12. Verz. d. Oxf. H. 102, b, 8.

शाठ्यवत् (von शाठ्य) adj. falsch, hinterlistig, heimtückisch VARĀH. BH. S. 68, 55.

शाड्, शाडते (शाघायाम्) DHĀTUP. 8, 37. — Vgl. शाल्.

शाडव s. फल° und षाडव.

शाडल und शाडल s. शाडल.

1. शाणी (von शण) 1) adj. (f. ई) hänfen: Schnur ÇAT. Ba. 6, 7, 4, 7. Ge-
wand GOBH. 2, 10, 5. 10. LĪTJ. 2, 6, 1. KAUC. 57. M. 2, 41. 10, 87. MBH. 12, 6675. 13, 7175 (शान ed. Calc. तथा ed. Bomb.). — 2) f. शाणी AK. 3, 6, 4, 9. ein hänfenes Gewand MED. वस्त्राणां प्रवरा शाणी MBH. 3, 12027. 12, 11275. ein durchlöcherter Kleid H. 679.

2. शाण (von 2. शा) m. Schleifstein (*Probriststein*) AK. 2, 10, 32. TRIK. 3, 3, 140. H. 909. an. 2, 155. MED. η. 29. Spr. (II) 1173. मणिः शाणोह्यीकः 4657. VĀSAVAD. 10, 1. शाणा f. Spr. (II) 3398. शाणाश्मन् (I) 3331. शाणा-
श्मक (so zu lesen) RĀGA-TAR. 4, 40. शाण = कर्पत्र *Sāge* VĪCVA im ÇKDr. — Vgl. तर्कु°, दत्त° und निशाण unter निशान.

3. शाण m. ein best. Gewicht, = 4 Māsha TRIK. 3, 3, 140. H. an. 2, 155. MED. η. 29. BHĪVAPR. im ÇKDr. Verz. d. Oxf. H. 307, b, 2. 8. ÇĀṆG. SĀṆH. 1, 1, 16. 30. 3, 8, 8. 11, 29. षष्ठौ शाणाः शतमानं वृत्ति MBH. 3, 10665. °प्रमाण HARIV. 7575. द्वे°, त्रै° adj. P. 7, 3, 17. त्रि° 5, 1, 36, Schol. f. स्रा dass. SUÇA. 1, 168, 18. fg.

शाणक (von 1. शाण) ein hänfenes Tuch, — Gewand LALIT. ed. Calc. 332, 12. HIOUEN-THSANG 1, 39 (शाणक gedruckt).

शाणकवास = शाणवास HIOUEN-THSANG 1, 39. Vie de HIOUEN-THSANG 70. an beiden Orten शाणक°.

शाणपाद m. 1) ein Viertel *Çāṇa* d. i. ein Māsha HARIV. 7563. — 2) N. pr. eines Berges HARIV. 7576.

शाणवत्य m. pl. N. pr. eines Volkes MBH. 2, 1872.

शाणवास (1. शाण + 1. वास) m. N. pr. eines Arhant WASSILJEV 225.

शाणवासिक m. dass. WASSILJEV 38. fgg. TĪRAN. 9. fgg. 15. fgg. SCHIEF-